

vil man ikke blot have gjort den paagældende, der bliver ansat, en daarlig Tjeneste, hvis det bagefter viser sig, at Valget var ubeldigt, men vedkommende, der har indstillet ham, vil i Virkeligheden selv være inddragen i den deraf følgende Kalamitet.

Med disse Oplysninger mener jeg at have opklaret de forskellige Forhold, som ere egnede til at stille Skibsinspektørens Udnævnelse i et andet Lys, end man jævnlig har villet stille den i. For mig er ganske vist forskellige ofte meget nærgaaende Udtalelser, i Kritikken af denne Udnævnelse komne ret uventet, men jeg har forstaaet den ærede Ordfører for Finansudvalget saaledes, at han ikke har villet udtale nogen Dadel i denne Henseende. Han har sagt, at Systemet kunde føre til, at der kun var en, der viste sig kvalificeret, naar en saadan Plads skulde besættes, og dette er rigtigt. Der er kun 1 Skibsinspektørplads her i Landet. Der er jo en Maskininspektør under Søfartsafdelingen, men der er kun 1 Skibsinspektørplads, og naar den skal besættes, og der kun er een Mand, der særlig er uddannet dertil, vil efter al Rimelighed Stillingen blive givet til ham, og dette kan naturligvis kritiseres. Hvis man paa den anden Side vilde uddanne tre, fire Stykker dertil, medens kun en kunde faa Stillingen, vilde det ogsaa være uheldigt, eftersom det vilde gaa meget haardt ud over de andre, som da ikke havde nogen Udsigt til anden Anbringelse.

Denne Sag maa saaledes ses fra to Sider. Men ogsaa fra en tredje Side vil jeg dvæle et Øjeblik ved den Kritik, der i denne Anledning er rejst, nemlig den, at Generaldirektør Tegner aabenbart ikke kan siges at være nogen egentlig populær Mand. Han har mange Modstandere og mange Angribere. Det gaar en Generaldirektør for de danske Statsbaner i den Henseende som visse andre Embedsmænd, f. Eks. det kongelige Teaters Direktører eller andre, som staa i Spidsen for saadanne Administrationer, af nærliggende Grunde, som særlig ere udsatte for Publikums Kritik. Jeg skal ikke udtale mig ved denne Lejlighed om denne mangeaarige Embedsmand. Jeg vil kun sige, at det er min Mening, at Generaldirektør Tegner vil blive en hel Del mere paaskønet af Befolkningen, naar han ikke længer er Generaldirektør, end han i det hele er bleven det i en Aarrække. Jeg tror, det vil gaa med ham, som det gaar med saa mange, at man gennemgaaende

er af den Mening, at „det bliver værre for hver Gang“, og saa bliver dog „den forrige“ altid ikke saa lidt bedre. Jeg tror, der gøres adskillig Uret i den Henseende, og jeg tror, at denne Kritik over for Generaldirektøren, som jeg ofte har hørt komme til Orde, for nogen Del har været Skyld i, at man har gjort Ophævelser uden tilstrækkelig Grund. Det skulde glæde mig, om de Oplysninger, jeg her har givet, ikke blot maatte klare *min* Stilling til Sagen, men ogsaa Generaldirektør Tegners. Jeg kan ikke være enig i den Betragtning, at det maa være en absolut Hindring, for at en flink, ung Mand kan blive til det i Statsbanernes Tjeneste, som han har uddannet sig specielt til, at Generaldirektøren for Statsbanerne er hans Fader.

Formanden: Ændringsforslagene under Nr. 41, 45, 126 og 171, som ere stillede af den højtærede Indenrigsminister, ere tagne tilbage. Maa jeg spørge, om nogen optager dem. (Ophold). De ere saaledes bortfaldne.

Der er endnu 6 Talere indtegnede, og jeg skal derfor afbryde Forhandlingerne for i Dag, men forinden jeg slutter Mødet, skal jeg sige, at Indenrigsministeren har meddelt mig, at han agter her i Tinget at fremsætte *Forslag til Lov om Kontorholdsvederlag for Postvæsenet*, og jeg giver nu den højtærede Minister Ordet for at fremsætte dette Forslag.

Indenrigsministeren (Bramsen): Det af den ærede Formand anmeldte Forslag til Lov om Kontorhold for Postvæsenet har jeg herved den Ære at fremsætte for det høje Ting. Det er en i Loven af 1870 paabudt Revision af Kontorholdsgodtgørelserne, som finder sit Udtryk i dette Lovforslag. Ved Lov af 15de Marts 1895 fik vi Kontorholdsgodtgørelserne fastsatte, og nu efter 5 Aars Forløb er det i Henhold til § 8 i Loven af 26de Marts 1870 nødvendigt, at Regeringen fremsætter et Forslag, som altsaa indbefatter de siden den Tid indtraadte Forandringer i Kontorholdsvederlagene, som ere bevilgede paa de 5 Aars Finanslove. Det samlede Resultat af Kontorholdsudgifterne er 244,320 Kr. Deraf er der ved Kontorholdsloven af 15de Marts 1895 bevilget 176,730 Kr., ved senere Finanslove 40,990 Kr. og paa indeværende Aars Finanslovsforslag 26,600 Kr., altsaa i alt som af mig nævnt 244.320 Kr. At Lovforslaget, som jeg har forklaret det, ikke kan medføre nogen som helst For-